

Licht op Wallen gaat uit bij verbod illegale prostituées

AMSTERDAM - Terwijl het donkere meisje achter het raam in de Korte Kortsjes-voortsteeg een klant binnenlaat en de gordijnen sluit, gaat boven bij de bordeelhouder de schaal met kaas en leverworst rond. Zes ondernemers in de raamprostitutie zijn op haar bovenwoning bij elkaar gekomen om hun gal te spuwen over het nieuwe gemeentelijke prostitutiebeleid.

"De gemeente dreigt van ons red light district een dead light district te maken," zegt een van hen. "We voelen ons behandeld als pooiers, terwijl we nete ondernemers zijn en keurig onze belasting betalen."

Het steekt hen dat de gemeenteraad zonder noemenswaardig overleg met de branche criteria heeft vastgesteld waar de bordeelhouders zich per 1 januari aan moeten houden. Het gaat om zeventig seksclubs en 420 ramen verdeeld over 242 bordelen.

Jezelf prostitueren mag, maar gelegenheid geven tot prostitutie is strafbaar volgens het Wetboek van Strafrecht (art. 250-bis) en dat is precies wat de verhuurders doen. De gemeente loopt vooruit op het schrappen van het bordeelverbod en wil de ontstane praktijk op de Burgwallen, het Singelgebied en De Pijp alvast regelen.

Prostitutiebedrijven die tot nu toe werden gedoogd, kunnen voor 1 januari een gedoogbeschikking aanvragen. Exploitanten die na die datum geen beschikking hebben, moeten de tent sluiten. Om aan de gedoogbeschikking te komen is een geschiktheidsverklaring noodzakelijk.

De Stedelijke Woningdienst geeft zo'n verklaring af wanneer de inrichting van het bedrijf voldoet aan strikte voorschriften op het gebied van inrichting, hygiëne en brandveiligheid. Voor besloten clubs, raamprostitutie en voor bedrijven die peeskamer-tjes verhuren zijn nauw omschreven regels vastgesteld.

Elke werkruimte in de raamprostitutie moet bij voorbeeld zijn voorzien van een wastafel met warm en koud stromend water en van een afsluitbare hangleg-kast en er moet per vijf werkruimtes ten minste een toilet aanwezig zijn.

De exploitanten in de raamprostitutie zijn het met de eisen helemaal eens, maar hadden graag wat meer overleg gezien.

Nu al dreigen sommige regeltjes tot bizarre situaties te leiden. "Veel vrouwen willen uit angst voor bevoing hun spullen niet op hun kamer bewaren. Die hebben een kast op een hogere verdieping staan. Die lui op het gemeentehuis beslissen alles van achter hun bureau. Ze weten niets van de branche."

Een geschiktheidsverklaring kost zeshonderd gulden. Daar komt voor elke werkruimte nog eens zeshonderd gulden bovenop. Een bedrag dat voor iedere vijf werkruimtes nog eens extra wordt verhoogd met zeshonderd gulden terwijl de gedoogbeschikking 960 gulden kost. "De gemeente gebruikt de prostitutie als melkkoe," vinden ze. "Voor een hotel met acht kamers - toch ook een verblijfsinrichting - betaal je zeshonderd gulden aan leges. Voor een prostitutiebedrijf met acht werkruimtes betaal je zesduizend gulden."

Het is onrechtvaardig vinden ze, maar niet onoverkomelijk. Dat ligt anders met het verbod op illegale vrouwen. De ondernemers komen hiertegen in op-

stand. "Als dat beleid doorgaat, gaan we kapot," voorspelt een van de exploitanten. Volgens gemeentewoordvoerder Richard Lancée is het allemaal zo klaar als een klonrie. Waarom zou je binnen de prostitutie wél illegale vrouwen gedogen terwijl je illegale naaiateliers oprot? De ondernemers moeten niet zeurden, vindt een geagiteerde Lancée. "We gaan in januari heus geen jacht op illegalen beginnen." Dat wordt bevestigd door politiewoordvoerder Wiltling. "We hebben onze handen al vol aan criminele illegalen."

Het is een toezegging die de exploitanten in de raamprostitutie nog niet hebben gehoord. "De gemeente noch hoofdinspecteur G. Kramer van bureau Warmoesstraat heeft ons dat willen beloven."

H. Scholtens, directeur van de Mr A. de Graafstichting, schat het aantal illegale prostituées op de Wallen op vijftig procent. De Rode Draad, de belangenvereniging van prostituées, schat het aantal op zestig procent en de bordeelhouders zelf houden het

erop dat driekwart van de meisjes illegaal is.

"Het licht op de Wallen gaat uit wanneer zij het land uit moeten," dreigen de exploitanten. "En dat moeten ze, want we krijgen pas een gedoogbeschikking als we kunnen aantonen dat er geen illegale vrouwen achter de ramen zitten. Zo breekt Amsterdam de grootste toeristische attractie van de stad af."

De exploitanten denken dat de vrouwen zullen onderduiken. "De prostitutie zal zich over de woonwijken verspreiden. Daar mee vergroot de gemeente alleen maar de kans dat de illegale prostituées in handen van criminele elementen komen."

In plaats van de illegale vrouwen aan te pakken zou de gedoogbeschikking moeten worden gebruikt om het kaf van het koren te scheiden, vinden ze. Want vijf procent van de collega's deugt niet, schatten zij.

Mariska Majoor van het Prostitutie Informatie Centrum heeft de eerste huilende vrouwen al binnen gehad. "Er moet een overgangsbeleid komen. Nu worden de zelfstandige vrouwen aangepakt terwijl de regeling bedoeld is om vrouwenhandel tegen te gaan. Elke ochtend na de koffie, groot ik mijn twee Zuid-amerikaanse buurvrouwen met een kusje op hun buik. Wanneer die het land uit moeten, flip ik de pan uit."

het Parool
07/11/95

"JE HEBT ZEKER AL EEN VRIEND?"